



Gruppe: 6

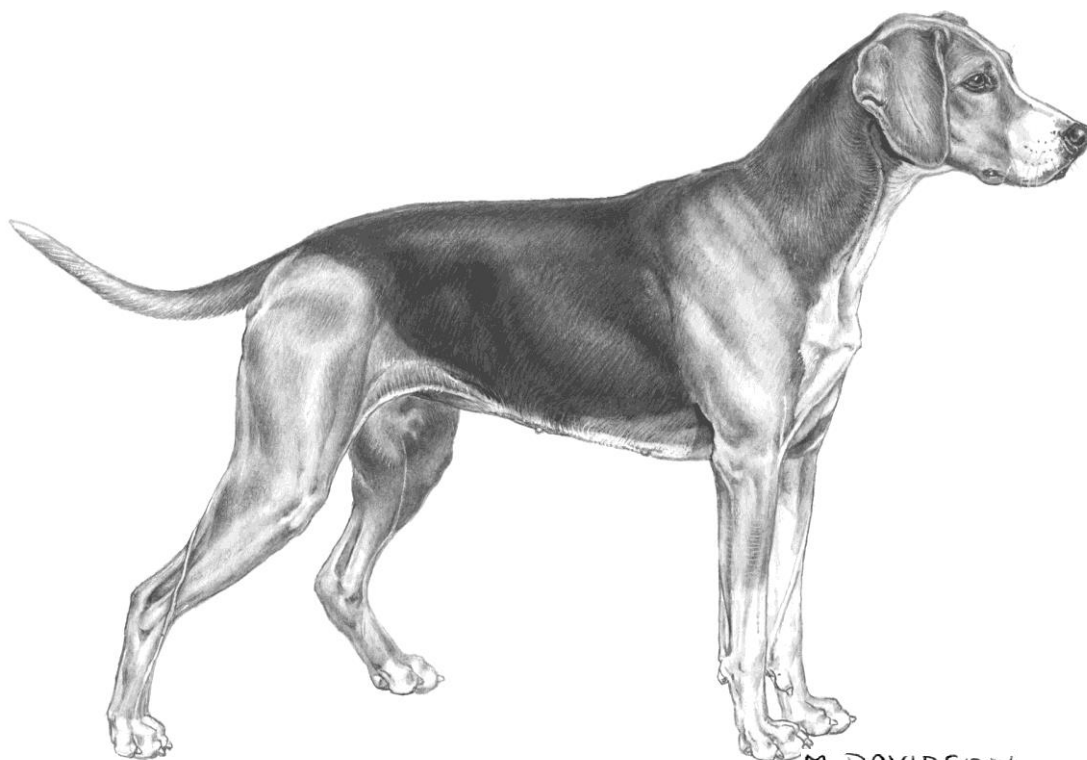
FCI rasenr: 051

FCI dato: 14.11.2000

NKK dato: 07.08.2023

FINSK STØVER

(Suomenajokoira)



M. DAVIDSON



Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben



GRUPPE: 6
FCIs RASENR.: 051

RASEBESKRIVELSE FOR **FINSK STØVER**
(Suomenajokoira)

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Finland

Bruksområde:

Drivende hund til bruk på hare- og revejakt. Jakter ivrig også under vanskelige forhold. Selvstendig, allsidig sporhund, og forfølger viltet med godt hørbar los.

Kort historikk:

I begynnelsen av 1800-tallet var det i Finland, i tillegg til finske landsens hunder fantes det flere europeiske støvertyper i Finland. Etter at Finska Kennelklubben ble dannet i 1889 begynte en målrettet utvikling av den finske støveren. Den første rasestandarden ble skrevet i 1932. Avlsforeninger i forskjellige deler av landet hadde meget stor betydning for rasens utvikling. Krysningene som ble gjort i begynnelsen av 1900-tallet hjalp også til med å skape den stammen som dagens finske støver kommer fra.

Helhetsinntrykk:

Trefarget, middels stor, tydelig rektangulær, jevnhøy. Kraftig, men ikke tung. Når hunden står skal avstanden mellom for- og bakbena være lik kroppslengden, eller noe lengre. Avstanden mellom forbena er lik brystbredden, avstanden mellom bakbena minst like bred som mellom forbena. Tydelig kjønnspreg.

**Viktige
proporsjoner:**

Kroppslengde : mankehøyde = ca. 1,1 :1
Mankehøyde : brystdybde = ca. 2:1
Skalle : snuteparti = ca. 1:1
Skallebredde : skallelengde : skalledybde = ca. 1:1:1

**Adferd/
temperament:**

Rolig, energisk og vennlig. Aldri aggressiv.

Hode:

Skalleregion: Sett forfra jevnt bred med hvelvet skalle. Sett fra siden er pannen noe konveks. Skallens og snutepartiets overlinje parallelle. Pannefuren er knapt synlig. Øyebrynsbuene og nakkeknølen tydelig markerte.

Stopp: Svakt, men tydelig markert, forsterket av øyebrynsbuene.

Ansiktsregion:

Nesebrusk: Godt utviklet, sort. Store og bevegelige nesebor.

Snuteparti: Like langt som skallepartiet, moderat dypt, svakt avsmalnende. Rett neserygg. Underlinjen dannes av underkjeven som skal være nesten parallell med neseryggen.

Lepper: Velutviklede, godt pigmenterte. Overleppen vakkert avrundet. Tilliggende lepper og munnviker.

Kjever/tenner: Kraftige kjever. Velutviklede tenner symmetrisk plassert i kjeven. Komplet tannsett. Tett og regelmessig saksebitt.

Kinn: Relativt tørre.

Øyne: Middels store, ikke utstående, noe ovale, mørkebrune og rettet fremover med et rolig uttrykk. Sorte øyelokkreder.

Ører: Forkanten ligger inntil hodet. Bakre kant rettet utover, ørespissen peker nesten fremover. Ansatt på høyde med en tenkt linje dratt fra nesebrusken og gjennom øyet. Flate og når til over halvparten av snutepartiet når de dras fremover.

Hals: Middels lang, muskuløs, forholdsvis tørr, svakt rundet nakkebue. I stående skal snutespissen være på nivå med rygglinjen eller noe høyere.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Velvinklede. Sett forfra rette og parallelle. Vertikale overarmsben. Brystkassens dypeste punkt skal være ved

albuene. Over- og underarm like lange.

Skulder: Skulderbladet relativt langt, skråstilt og kraftig. Godt tilliggende mot kroppen, men meget bevegelig.

Overarm: Like lang som skulderbladet. Tydelig skråstilt og kraftig.

Albue: Rettet bakover, godt tilbakelagt og godt tilliggende til brystkassen.

Underarm: Kraftig og senet med kraftig, oval benstamme.

Mellomhånd: Svakt skråstilt.

Poter: Noe ovale og høye, med godt sluttede og hvelvede tær. Klørne sterke og helst sorte. Fjærende tredeputer, helst sorte, og på sidene dekket av et tett hårlag.

Kropp:

Rygg: Middels lang, horisontal og muskuløs.

Lend: Relativt kort og kraftig.

Kryss: Velutviklet, langt og kraftig, svakt avfallende. Sett fra siden er krysset en vakker avrundet fortsettelse av rygglinjen.

Bryst: Langt og dypt, når til albuene. Godt hvelvede ribben. Tydelig markert forbryst.

Underlinje/buk: Svakt opptrukket.

Hale:

Lavt ansatt, lett bøyet og når omtrent til haseleddet. Kraftig ved roten og smalner mot spissen. I hvile hengende og følger bakpartiets linjer. Under bevegelse kan den bæres høyere, men maks til rygglinjens nivå. Samme pels på hale som på kroppen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige og velvinklede. Sett bakfra rette og parallelle.

<u>Lår:</u>	Lange og brede med kraftig muskulatur.
<u>Knær:</u>	Rettet fremover. Forkanten jevnt buet.
<u>Underlår:</u>	Relativt lange, skråstilte og senete.
<u>Haser:</u>	Kraftige, relativt lave.
<u>Mellomfot:</u>	Relativt kort, kraftig og loddrett.
<u>Poter:</u>	Som forpoter, peker rett fremover.
<u>Bevegelser:</u>	Lett, effektivt trav med lange steg. Fast og stram rygglinje under bevegelse. Bena beveger seg parallelt.
<u>Hud:</u>	Tykk, godt tilliggende over hele kroppen og uten rynker.
<u>Pels:</u>	
<u>Hårlag:</u>	Underullen er kort, tett og myk. Dekkpelsen er middels lang, tilliggende, rett, tett og relativt stri.
<u>Farge:</u>	Trefarget. Sort mantel. Varm rødbrun farge på hodet, kroppens underside, skuldrene og lår, også andre steder på bena. Hvite tegninger forekommer vanligvis på hodet, halsen, brystet, nederst på bena og på halespissen.
<u>Størrelse:</u>	
<u>Mankehøyde:</u>	Hannhunder: 55-61 cm. Idealhøyde 57-59 cm Tisper: 52-58 cm. Idealhøyde 54-56 cm
<u>Feil:</u>	Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid. – For lett eller for tung kroppsbygning – Manglende kjønnspreg – Tydelig trekantet hode – Løs hodehud – Snipete eller for kort snuteparti – Tangbitt eller litt overbitt

- Kvadratisk eller for lang i kroppen
- Kort og samtidig sterkt avfallende kryss
- Lange eller flate poter, sprikende tær
- Kort og tydelig myk pels
- Droplet farge
- Oppbrutt mantelfarge
- Mye grå hår, eller såkalte ulvehår
- Mankehøyde som over- eller underskrider tillatt variasjon inntil 1 cm
- Noe underdanig eller for aggressiv overfor andre hunder

Diskvalifiserende feil:

- Overdrevent sky eller aggressiv
- Tydelige tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter
- Total mangel på pigment på nesebrusken
- Underbitt eller tydelig overbitt
- Krok hale
- Mankehøyde som over- eller underskrider tillatt variasjon med mer enn 1 cm

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.